

पद १२७

(राग: झिंजोटी - ताल: दीपचंदी)

राम धनुष्य तोडिल ऐसैं काय करूं । जनकें घातलें सखये पण
दुर्धरूं ॥ध्रु.॥ पाहुनि रूपातें मन माझे मोहिलें । मज वाटत सखये
केव्हांशी वरूं ॥१॥ धनुष्य कठोर राम अति कोमल । कैसे उचलेल

दुखतील कीं द्वय करूं ॥२॥ माणिक याचा प्रभु धनुष्य तोडिला ।
तेव्हां झाला सीतेसी हर्ष अंतरूं ॥३॥